

גרם-המדרגות עם ציור משה רבנו, ששוויי רבבות דולארים
הכלב כושכוש יותר חכם מכל הגברים ביחד!

שיף ושושנה
ירקות מהגינה הפרטית

כמה נאגלות, כי ברוך-השם יש לה בגדים הרבה, שהיו צריכות להגיע לוילה. אבל שיף לא הסכים לדרת אליה.

בהיעדרה של שושנה מהארץ, טיפל חיים כווילה במסירות. במיוחד דאג לי גינת-הירקות, המצורפת אליה. שושנה הכירה חולשה זו, ועל כן שלחה את אחת החברות לחיים, כשהמכוננית עמור סה בירקות מהגינה כשבילו. זה נגע לליבו של חיים, והוא התחיל להתרכך.

רק
שיהיה שקט!

ה מהפך בא, אולי, לרגל זיכרון
ה טראגי. לפני 38 שנים נהרג בהגנה

השחיה הגדולה נחפרה, אך עוד לא רוצפה. חרריהמיטות הענקי לא הושר לם. שושנה קנתה בשוק-הפישפשים רהיטים במחיר 30 אלף דולר, ושיפצה אותם. זה היה צריך להיות הקן המיש-פחתי של הוג.

שושנה נמצאה שם לברה. ולא מפני שפחצה בכך.

אחרי שחשבה מחדש על להיפך. אחרי שחשבה מחדש על יחסיה עם ארנסט יפת, שקלה כנראה את שתי האהבות שלה ומצאה כי אהבתה לחיים שיף גוברת. היא צילצלה לחיים כרי להיפגש עימו, אך חיים סירב להיפגש. הסיפור עם ארנסט יפת שפורסם ברבים, חרה לו מאוד. הוא חש נפגע בגבריותו. "אני ערבי" אמר, וסירב לסלוח.

"כל מה שאני רוצה זה בעל, שיצחק איתי, שיילך איתי..."

על קיבוץ ירמרכי אחיו של חיים שיף. הרבר פגע בשיף קשה, כי הנער היה בן 14 וחצי בלבד, וחיים הוא שחתם במקום ההורים — על ההסכמה

הוא לא אמר מילה נגד ארנסט יפת. להיפך, הוא הגדיר אותו כ"ג'נטלמן מושלם". הוא גם יצא להגנתו נגד ועדת-בייסקי. אבל לשושנה לא רצה

יפת ושושנה בנמלה-תעופה, בשובם ארצה
בעל בשביל קונצרטים

להתגייסותו המוקדמת. לכן האשים את עצמו. ביום-הזיכרון, אחרי האוכרה לא היה שיף מוכן לראות איש. הוא הסתגר בסוויטה שלו במלון, והיררה על חייו. לאחרונה עשה זאת פעמים רבות. הוא איבד כ-10 קילו ממשקלו, והרבה משימחת-החיים שלו. היו לו ימים של דיכאון, ואז הסתגר בסוויטה ופשוט לא יצא.

בימים אלה יש ריונים על קונסוליה רציה של חובותיו של שיף, המגיעים ל-35 מיליון דולר, שאותם הוא חיב בעיקר לבנק לאומי — הבנקיל-שעבר של יפת. נראה כי המשבר הדיכאון בעסקיו עבר, וכי לפחות חלק

לסלוח. הוא גם אסר עליה לבוא למלון דיפלומט בתל-אביב, שבו הוא מתגורר, וששם שוכן מטה-הפעולות שלו. הוא לא רצה שהעובדים יראו שם את שושנה, שהשיפילה אותם. לשושנה יש מכוננית מדגם אולד-סמוביל. יש לה גם כלב, פורל קטן, ששמו כושכוש, מתנת השגריר המצרי, סעד מורתדה, כשעוב. כשהיא כועסת על גבר, היא נוהגת לומר שיש לכוש כוש יותר שכל מאשר לכל הגברים גם יחד.

היא נכנסה למכוננית, בחברת כוש כוש, נסעה לדיפלומט ושלחה חברות למעלה, כדי להביא את המיוודות שלה, שבהן נמצאים בגדיה. כך נסעה

ניכר מן החובות יידחו, כך שנמנע ה' אסון ששיף פחד מפניו. ביום השישי האחרון התרצה חיים שיף, סוף סוף, והגיע לוילה. שושנה והוא ישבו שלוש שעות ושוחחו. עוד קודם לכן אמר שיף כי הוא יחתום בלי בעיות על ניירות שיעבירו את הווילה כולה לרשות שושנה. אחרי הפגישה הוא אמר: "אין מה להגיד. זוהי אשה חכמה ופיקחית". אחת הבעיות התלויות ועומדות: מי נכנס לאן, ומי לא. זה התחיל בזה שחיים שיף השיג צו מישפטי האוסר על אשתו, איילה, להיכנס לבתי-המלון שלו. במלון דיפלומט בירושלים שולט בנם של חיים ואיילה, דובי. וזה אסר על שושנה להיכנס למלון הזה. עכשיו דורשת שושנה כי ייאסר על דובי להיכנס לדיפלומט בתל-אביב. אבל יש בעיה חמורה יותר. אמרה שושנה השבוע: "הבעיה של שיף זה לא ארנסט, אלא העניינים שלו. לפני חמש שנים הוא הבטיח שקט. יש לי די רכוש משלי. התחננתי לפניו למכור חלק מהרכוש שלו, ושנחיה בשקט. כל מה שאני רוצה זה בעל, שיצחק איתי, שיילך איתי לקונצרטים ולתיאטרון. הייתי רוצה לעשות את זה עם חיים. שנמור ביחד מה שהתחלנו לבנות". ויולה תהיה למוקד חברתי. לא אתפלא אם בין האורחים יהיה ארנסט יפת.